

capitur: non ille fugam parans, nec veniam deprecans, sed vociferans: *ad hoc ipsum vent, deducite me ad ducem vestrum.* Is vero ut erat armatus interim exspectabat. Sed ubi accedentem propius agnovit Joannem, præ pudore in fugam se convertit. At Joannes concito cursu hominem persequi instituit, oblitus ætatis suæ, indèntillem clamans: *Quid me patrem tuum fugis, fili, inermem et senem? miserere mei, fili: noli timere: adhuc superest tibi spes salutis. Ego pro te satisfaciam Christo. Tua causa mortem libenter excipiam. quemadmodum Dominus pro nobis mori sustinuit. Animam meam pro tua vicariam dabo. Sta modo, et mihi crede; a Christo missus sum.* His ille auditis, primum quidem vultu in terram demisso substitit: deinde armis abjectis, tremens in lacrymas effusus est. Et accedentem senem complexus, gemitu ac lamentis quantum maximè poterat, veniam rogabat, et lacrymis quasi altero quodam baptismo expiatur, solam dexteram occultans. Tum apostolus spondens ac *dejerans* (idem, quod *dejurans*) se veniam ipsi a Servatore impetravisse, oransque ac in genua provolutus: et dextram ipsam juvenis, utpote pœnitentia expurgatam, deosculans, ipsum in Ecclesiam reduxit. Exinde partim crebris orationibus Deum deprecans, partim continuatis una cum juvene jejuniis simul decertans, omnibus denique verborum illecebris animum ejus demulcens, non prius abscessit, quam illum Ecclesiae restituisset, magnumque sinceræ pœnitentiae exemplum, et iteratae regenerationis ingens documentum, et conspicuæ resurrectionis tropæum omnibus ostendisset.“

O Admirabile **vigilantiae** e zelo animarum pullulantis documentum! Utinam ille, „cujus festum recte colimus, ipse intercedat pro nobis,“ qui ad sortem Domini vocati sumus, ad eundem Dominum nostrum, quatenus eodem zelo exornare dignetur in custodiendis tot et tantis thesauris, quot et quantæ sunt animæ nostræ custodiæ traditæ! Utinam omnes, qui beneficia ampliora non e motivis **canonicis**, sed e materialibus anhelant, aut e villiori ad pinguius eisdem e motivis promotionem cupiunt, ac meritis haud confidentes **protectionem** variis in regionibus quærunt, sic incauti **simoniae** delictum committunt,.. prævie numerarent animas custodiendas, ceu tot pretiosissimos Christ thesauros, pro iisdem responsuri, non vero redditum centena, quæ e novo accrescerent beneficio!

Tarnovia 27. Dec. 1865.

L. 4391.

Procent 6% od pożyczek i przy eskontowaniu dla Instytutu kredytowego krajowego pozwala się.

Od C. K. Namiestnictwa Lwowskiego z d. 19. Grud. 1865 L. 68023 odebraliśmy w tej mierze następujące **obwieszczenie**:

„C. k. Namiestnictwo umocowało z przyzwoleniem Wydziału krajowego Dyrekcyę galicyjskiego Instytutu kredytowego w myśl §. 222 jego regulaminu, azeby owe procenta, które na mocy §. 178 tegoż regulaminu ma prawo pobierać od pożyczek wydanych na zastawione papiery publiczne i przy eskontowaniach w wysokości 4%, pobierała w bieżącym roku słonecznym 1866 w podwyższonej kwocie 6%.“

Co się niniejszém podaje do wiadomości powszechnéj. Tarnów 29. grud. 1865.